

altenpflege.de Edition

Īsās mācību grāmatas aprūpes izglītībai - uzsvars uz veco cilvēku aprūpi

Theo Ahrens

Atbildība un profesionālie pienākumi

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliogrāfiskās norādes

Theo Ahrens – Īsa biogrāfija

Theo Ahrens, dzimis 1979. gadā netālu no Minhenes, ir medmāsu profesijas skolotājs un aizrautīgs aprūpes pedagogs. Pēc brīvprātīgā sociālā gada slimnīcā viņš ieguva veselības un aprūpes speciālista izglītību un ieguva vērtīgu darba pieredzi intensīvās terapijas nodaļā. Vadīts no vēlmes nodot zināšanas citiem, viņš studēja aprūpes pedagoģiju un 2009. gadā sāka strādāt par skolotāju profesionālajā skolā Minhenē. Theo ir pazīstams ar savu praktisko un empātisko pieeju mācīšanai, ar ko viņš sagatavo nākotnes aprūpētājus viņu atbildīgajam darbam. Privāti viņš dzīvo kopā ar sievu un diviem bērniem Berlīnē un brīvprātīgi darbojas, lai uzlabotu apstākļus aprūpes izglītībā.

Šis ceļvedis tika formulēts, izmantojot esošos materiālus un mākslīgo intelektu. Tulkots automātiski.

Izdevējs altenpflege.de

Cena bez maksas

Autortiesības 2024 altenpflege.de

Ieteikumus un uzlabojumus lūdzam sūtīt uz team@altenpflege.de

1/1-2412181527

Satura rādītājs

1	Ievads	4
1.1	Šīs īsā mācību grāmatas mērķi	4
1.2	Atbildības un profesionālo pienākumu nozīme veco ļaužu aprūpē	4
1.3	Aprūpētāju loma atbildības jomā un viņu atbildība	5
2	Pamati par atbildības tiesībām veco ļaužu aprūpē	6
2.1	Definīcija un nozīme atbildībai aprūpes profesijā	6
2.2	Atšķirības starp civiltiesisko, krimināltiesisko un darba tiesisko atbildību	6
2.3	Attiecības starp atbildību, atbildību un pienākumu pārkāpumu	7
2.4	Attiecīgie tiesiskie pamati (BGB, SGB, Krimināllikums)	7
3	Atbildības veidi	9
3.1	Civiltiesiskā atbildība	9
3.2	Kriminālatbildība	9
3.3	Darba tiesiskā atbildība	10
3.4	Līgumiska atbildība	11
4	Atbildības priekšnoteikumi	12
4.1	Pienākumu pārkāpuma faktsatzistība	12
4.2	Cēlonis un cēloņsakarība	12
4.3	Vaina	13
4.4	Kaitējums	14
5	Aprūpētāju profesionālie pienākumi	16
5.1	Veco ļaužu aprūpes profesionālo pienākumu nozīme	16
5.2	Profesionālās ētikas pienākumi	16
5.3	Juridiskie pienākumi	17
5.4	Dokumentācijas un ziņošanas pienākumi	18
5.5	Konfidencialitātes un slepenības pienākums	18
6	Aprūpētāju pienākumi attiecībā pret iemītniekiem, radniekiem un kolēģiem	20
6.1	Pienākumi pret iemītniekiem	20
6.2	Pienākumi pret radniekiem	20
6.3	Pienākumi pret kolēģiem	21
6.4	Pienākumi pret priekšniekiem un darba devējiem	21
7	Tipiskie pienākumu pārkāpumi un to sekas	23
7.1	Uzraudzības pienākuma pārkāpums	23
7.2	Dokumentācijas pienākuma pārkāpums	24
7.3	Konfidencialitātes pārkāpums	24
7.4	Rūpības pienākuma pārkāpšana	25
7.5	Higiēnas noteikumu pārkāpšana	26
8	Atbildības gadījumu novēršana	27
8.1	Profilakse, pareizi dokumentējot aprūpi (6-R-princips)	27
8.2	Higiēnas noteikumu ievērošana	28
8.3	Kritienu novēršana ar profilaktiskiem pasākumiem	28
8.4	Ievērošana noteikumu par medikamentu ievadišanu	29
8.5	Tālākizglītība un apmācība par juridiskajiem pamatiem un profesionālajiem pienākumiem	30
9	Atbildība par kļūdām aprūpē	32
9.1	Kas ir aprūpes kļūdas	32
9.2	Atbildība par aprūpes kļūdām (civilā, kriminālā, darba tiesiskā). . . .	32
9.3	Pierādīšanas pienākums aprūpes kļūdu gadījumos	33
9.4	Aprūpes kļūdu sekas	34
10	Aprūpes dokumentācijas nozīme atbildības tiesībās	35
10.1	Aprūpes dokumentācijas nozīme	35
10.2	Dokumentācijas pamatprincipi (pilnīga, savlaicīga, objektīva)	35
10.3	Dokumentācijas formas	36
10.4	Biežākās kļūdas dokumentācijā un kā no tām izvairīties	36
10.5	Tiesiskās sekas nepareizas vai nepilnīgas dokumentācijas gadījumā	37
11	Rīcība ar atbildības gadījumiem praksē	39
11.1	Pasākumi aizdomu gadījumā par atbildību	39
11.2	Sadarbība ar vadītājiem un darba devējiem	39
11.3	Komunikācija ar iemītniekiem un radniekiem	40
11.4	Iekšēja un ārēja atbildības gadījumu pārskatīšana	41
12	Tiesiskā aizsardzība un apdrošināšanas aizsardzība aprūpes darbiniekiem	42
12.1	Profesionālā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana	42
12.2	Atšķirība starp privāto un profesionālo civiltiesisko atbildības apdrošināšanu	43
12.3	Izdevumu segšana no darba devēja puses	43
12.4	Apdrošināšanas prasības civiltiesiskās atbildības gadījumā	44

1 Ievads

1.1 Šīs īsās mācību grāmatas mērķi

Šī īsā mācību grāmata vēlas sniegt jums skaidru pārskatu par sarežģītajām tēmām saistībā ar atbildības tiesībām un profesionālajiem pienākumiem veco ļaužu aprūpē. Uzmanība ir pievērsta tam, lai nodrošinātu jums nepieciešamās zināšanas ikdienas izaicinājumu pārvarēšanai attiecībā uz juridisko un ētisko atbildību.

Mērķis ir saprotami izskaidrot dažādus atbildības veidus un to juridiskās prasības. Jūsu uzdevums ir iemācīties atpazīt atbildības gadījumus profesionālajā ikdienā, tos preventīvi novērst un ārkārtas gadījumā rīkoties pareizi. Tāpat jāpadziļina izpratne par aprūpes dokumentācijas nozīmi un nodrošināt tās pareizu vešanu.

Svarīgs aspekts ir izpratne par pienākumu neizpildi, tās iespējamajām sekām un stratēģiju izstrādi, lai to novērstu. Turklāt jums jāizprot un jāinternalizē profesionālie pienākumi kā integrēta jūsu ikdienas darba sastāvdaļa. Saturs ir vērsts uz juridisko pamatzināšanu un praktisko rīcības ieteikumu sniegšanu, lai optimāli atbalstītu jūsu profesionālajā attīstībā.

1.2 Atbildības un profesionālo pienākumu nozīme veco ļaužu aprūpē

Veco cilvēku aprūpē atbildībai ir būtiska nozīme, jo aprūpes dienesti un aprūpes darbinieki izrāda lielu atbildību gan pret iemītniekiem, gan pret viņu piederīgajiem, gan arī pret sabiedrību. Šī atbildība rodas no pienākuma nodrošināt kvalitatīvu, drošu un respektējošu aprūpi. Ja šie pienākumi netiek pildīti, var sekot juridiskas sekas.

Atbildības jautājumi galvenokārt attiecas uz civilajām, kriminālajām un darba tiesībām. Viena no nozīmīgām sekām var būt civiltiesiska prasība par zaudējumu atlīdzināšanu, kas rodas pienākumu nepildīšanas gadījumā nevērības vai apzinātas rīcības dēļ. Kriminālatbildība attiecas uz aprūpes personāla personīgo vainu, īpaši smagu pārkāpumu gadījumā, kas apdraud iemītnieku dzīvību vai veselību. Darba tiesību kontekstā pienākumu nepildīšanas gadījumā darba devējs var piemērot disciplinārsodus, līdz pat atlaišanai.

Profesionālie pienākumi veco cilvēku aprūpē ietver juridiskus un ētiskus norādījumus, kas vada aprūpes darbinieku rīcību. Šie pienākumi nodrošina, ka iemītnieki tiek vienmēr respektēti un ar cieņu apietī. Tas ietver rūpīgas aprūpes dokumentācijas pienākumu, kas kalpo gan kvalitātes nodrošināšanai, gan pierādījumu nodrošināšanai atbildības gadījumā. Papildu pienākumi ietver konfidencialitātes saglabāšanu, higiēnas noteikumus un pienākumu nepārtraukti pilnveidot un papildināt zināšanas.

Nepareiza rīcība vai šo profesionālo pienākumu ignorēšana var ne tikai izraisīt juridiskas sekas, bet arī ievērojami sabojāt iemītnieku un viņu piederīgo uzticēšanos. Tāpēc ir svarīgi saprast un īstenot atbildības un profesionālo pienākumu nozīmi, lai nodrošinātu drošu un ētiski korektu veco cilvēku aprūpi. Šie pamati veido profesionālās prakses pamatu, kas ne tikai atbilst juridiskajām prasībām, bet arī izvirza iemītnieku labklājību kā centrālo prioritāti.

1.3 Aprūpētāju loma atbildības jomā un viņu atbildība

Aprūpes speciālistiem ir izšķiroša loma atbildības tiesībās, jo viņi tieši sadarbojas ar iedzīvotājiem un ir atbildīgi par viņu labklājību. Viņu atbildība ietver nodrošinājumu, ka visas aprūpes darbības tiek veiktas profesionāli un rūpīgi. Šī atbildība izriet no pienākuma ievērot juridiskos un ētiskos norādījumus.

Pienākumu rūpēties ievērošana ir būtiska. Aprūpes speciālistiem vienmēr jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu iedzīvotāju labklājību. Tas nozīmē, ka viņiem ir jāspēj atpazīt aprūpes riskus un no tiem izvairīties. Pie tam ir svarīga ne tikai aprūpes faktiskā izpilde, bet arī pareiza dokumentācija un saziņa par to, kas noticis aprūpes praksē.

Atbildība atbildības tiesībās nozīmē arī to, ka aprūpes speciālistiem nepārtraukti ir jāpaplašina savas profesionālās kompetences. Dalība apmācībās un tālākizglītībā ir neizbēgama, lai būtu informēti par jaunākajām aprūpes praksēm un juridiskajām prasībām. Nepieciešamās zināšanas ietver aktuālos higiēnas noteikumus un ārkārtas situāciju pasākumus, kā arī adekvātu medicīnisko ierīču un zāļu lietošanu.

Savukārt atbildības uztvere uzliek aprūpes speciālistiem pienākumu uz aktīvu sadarbību komandā. Tas aptver saziņu ar citiem veselības aprūpes speciālistiem, iedzīvotājiem un viņu tuviniekiem. Rūpīga aprūpes dokumentācija šajā kontekstā ir ne tikai pierādījums atbildības gadījumā, bet kalpo arī efektīvai sadarbībai un aprūpes pakalpojumu kvalitātes nodrošināšanai.

Lai izvairītos no šīs atbildības pārkāpumu sekām, aprūpes speciālistiem ir jāapzinās sava centrālā loma un jāpieņem tā aktīvi. Izprotot savu atbildību atbildības tiesībās, viņi var samazināt atbildības gadījumu risku un ilgtermiņā uzlabot aprūpes kvalitāti. Šī aktīvā atbildība pasargā ne tikai iedzīvotājus, bet arī pašus aprūpes speciālistus no juridiskām sekām un veicina profesionālā prestiža saglabāšanu.

2 Pamati par atbildības tiesībām veco ļaužu aprūpē

2.1 Definīcija un nozīme atbildībai aprūpes profesijā

Atbildība aprūpes profesijā nozīmē juridisku pienākumu atbildēt par kaitējumu, kas radies pašas rīcības vai bezdarbības rezultātā. Aprūpē vecāka gadagājuma cilvēkiem atbildība ir centrāla loma, jo aprūpes speciālisti, sazinoties ar cilvēkiem, kuriem nepieciešama aprūpe, uzņemas īpašu atbildību.

Šī atbildības pienākums attiecas uz dažādām jomām: civiltiesisko, krimināltiesisko un darba tiesisko atbildību. Praksē tas var būt saistīts ar prasību atlīdzināt kaitējumu aprūpes kļūdas dēļ, iespējamām krimināltiesiskām sekām smagu pārkāpumu gadījumā vai disciplināriem pasākumiem no darba devēja puses.

Aprūpes speciālistiem ir jāapzinās savi pienākumi, lai nodrošinātu aprūpi saņēmēju drošību un labklājību. Tas prasa rūpīgu darba metodi, regulāru tālākizglītību un standartu un procedūru ievērošanu. Tikai tādā veidā var samazināt atbildības gadījumu risku.

Atbildības īpašā nozīme aprūpes profesijā izriet no aprūpējamo personu ievainojamības. Katras kļūdas sekas var būt nopietnas. Tāpēc zināšanas par juridiskajiem ietvariem ir svarīga profesionālās aprūpes prakses sastāvdaļa.

2.2 Atšķirības starp civiltiesisko, krimināltiesisko un darba tiesisko atbildību

Atbildība veco ļaužu aprūpē skar dažādas tiesību jomas: civiltiesisko, krimināltiesisko un darba tiesību. Katrai no šīm jomām ir savi priekšnoteikumi un sekas.

Civiltiesiskā atbildība prasa kompensācijas izmaksu, ja nolaidīga vai apzināta rīcība izraisa zaudējumus. Aprūpes darbinieki var tikt saukti pie atbildības, ja viņi pārkāpj piesardzības pienākumus un tādējādi nodara kaitējumu iedzīvotājam. Piemēram: iedzīvotājs nokrīt, jo aprūpes darbinieks ir aizmirsis aizvērt gultas sētiņu.

Krimināltiesiskā atbildība iestājas, ja tiek pārkāpti likumi, kas tiek krimināli vajāti. Tas ir saistīts ar vainīgu rīcību, kas pārkāpj krimināllikumu. Iespējamās sekas ir naudas sodi vai brīvības atņemšana. Piemērs būtu miesas bojājumi, piemēram, ja iedzīvotājs tiek ievainots rupjas nolaidības dēļ, jo zāles tiek nepareizi izrakstītas.

Darba tiesību atbildība attiecas uz attiecībām starp aprūpes darbinieku un darba devēju. Šeit pienākumu pārkāpumi var izraisīt disciplinārsodus, piemēram, brīdinājumus vai atlaišanas. Šāds gadījums varētu iestāties, ja aprūpes darbinieks atkārtoti ignorē dienesta norādījumus un tādējādi traucē vai apdraud uzņēmuma darbību.

Šo atšķirību izpratne palīdz aprūpes darbiniekiem pareizi novērtēt savu atbildību un izvairīties no juridiskām sekām. Regulāra apmācība un tiesību prasībām atbilstošu darba metožu izmantošana ir būtiska, lai samazinātu riskus.

2.3 Attiecības starp atbildību, atbildību un pienākumu pārkāpumu

Attiecības starp atbildību, pienākumu pārkāpšanu un atbildību vecu cilvēku aprūpē veido jutīgu struktūru, kas būtiski ietekmē aprūpes personāla ikdienu. Atbildība rodas, ja aprūpes personāls pārkāpj savus profesionālos pienākumus un tādējādi rada bojājumus. Šādi pienākumu pārkāpumi var rasties nevērības, nezināšanas vai aprūpes standartu ignorēšanas dēļ. Atbildība ir pienākums rīkoties atbilstoši profesionālajai lomai un ētiskajiem principiem.

Atbildība pārsniedz tikai likumīgo prasību ievērošanu un ietver arī morālus un ētiskus apsvērumus, kas uzsver aprūpes saņēmēju labklājību. Pienākumu pārkāpšana notiek, kad aprūpes personāls pienācīgi neveic savus ar profesiju saistītos uzdevumus, kas ir likumdošanas vai līgumā noteiktu standartu pārkāpums.

Aprūpes personālam jāapzinās iespējamās juridiskās sekas, ko var izraisīt nepareiza rīcība. Piemērs ir nepietiekama sāpju ārstēšana kādam iemītniekam, kas var rasties nepietiekamas zināšanas par medikamentiem dēļ. Šis pienākumu pārkāpums var radīt gan civiltiesiskas, gan krimināltiesiskas un darba tiesiskas sekas, atkarībā no pārkāpuma smaguma un ietekmes uz iemītnieku.

Skaidri definētas atbildības un pienākumu attiecības palīdz veidot labāku izpratni par tiesībām un pienākumiem aprūpes ikdienā. Preventīvi pasākumi, kā apmācības un kvalitātes nodrošināšanas pasākumu ieviešana, ir būtiski, lai izvairītos no aprūpes kļūdām. Savlaicīga dokumentācija un atklāta saziņa komandā papildus palīdz samazināt atbildības gadījumu risku.

Tādējādi izdodas efektīvi aizsargāt aprūpes nepieciešamo cilvēku drošību un labklājību, vienlaikus samazinot aprūpes personāla atbildības risku. Tas nodrošina, ka aprūpes personāls var veikt savus svarīgos uzdevumus ar nepieciešamajām juridiskajām zināšanām un uzmanību.

2.4 Attiecīgie tiesiskie pamati (BGB, SGB, Krimināllikums)

Civillikums (CL), Sociālais likums (SL) un Krimināllikums (KL) veido juridisko pamatu atbildībai un profesionālajiem pienākumiem veco ļaužu aprūpē

Civillikums (CL): CL regulē civiltiesiskās prasības. Veco ļaužu aprūpē tas īpaši attiecas uz zaudējumu atlīdzības prasībām. Tās rodas, piemēram, aprūpes pienākumu pārkāpuma dēļ. Aprūpētājs, kurš neuzmanīgi vai ar nodomu nodara kaitējumu iemītniekam, var tikt saukts pie atbildības saskaņā ar CL. Īpaši nozīmīgi ir noteikumi par neatļautām darbībām (§§ 823 ff. CL), kas nosaka, kad kādam ir jāmaksā atlīdzība par zaudējumiem.

Sociālais likums (SL): SL ietver vairākas grāmatas, kas aptver dažādus sociālās nodrošināšanas aspektus. Īpaši nozīmīgs veco ļaužu aprūpei ir SL XI, kas regulē aprūpes apdrošināšanu. Tas definē pabalstus, aprūpes standartus un kvalitātes prasības. Šo standartu ievērošana ir aizsarglīdzeklis aprūpētājiem, lai nodrošinātu iemītnieku aprūpes drošību, kā arī juridisko aizsardzību aprūpes darbiniekiem.

Krimināllikums (KL): KL uzstāda krimināltiesisko pamatu pārkāpumiem, kas var radīt ne tikai civiltiesiskas, bet arī krimināltiesiskas sekas. Veco ļaužu aprūpē īpaši svarīgi ir miesas bojājumi (§§ 223 ff. KL). Neuzmanīgi vai ar nodomu izdarīti pārkāpumi, piemēram, nepareiza zāļu izrakstīšana, var tikt sodīti krimināli. Arī nodarījumi kā konfidencialitātes pārkāpums (§ 203 KL) ir būtiski, jo tie skar uzticības attiecības starp aprūpes iemītniekiem un darbiniekiem.

Šo juridisko pamatu savstarpējā mijiedarbība ir izšķiroša. Aprūpes darbiniekiem ir jāzina un jāievēro gan civiltiesiskie, gan sociālie un krimināltiesiskie noteikumi. Apmācības un juridiskā izglītība ir būtiska, lai mazinātu pārkāpumu risku un nodrošinātu iemītnieku drošību. Izpratne par šīm likumu situācijām un to pielietošanu praksē ir profesionālas aprūpes darba pamatprincips

3 Atbildības veidi

3.1 Civiltiesiskā atbildība

Civiltiesiskā atbildība veco ļaužu aprūpē

Veco ļaužu aprūpē civiltiesiskā atbildība attiecas uz pienākumu cietušajam atlīdzināt radītos zaudējumus, ja aprūpes darbība vai bezdarbība radījusi kaitējumu. Galvenais tiesiskais pamats ir Vācijas civillikums (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB). Jo īpaši § 823 ff. BGB spēlē centrālo lomu, ja runa ir par delikta zaudējumu atlīdzības prasībām.

Atlīdzības prasība prasa, lai būtu noticis pienākuma pārkāpums. Aprūpes darbiniekam savā darbībā jāievēro nepieciešamā rūpība. Ja viņš/viņa šo rūpības pienākumu pārkāpj un tāpēc iemītniekam rodas kaitējums, tas var izraisīt atbildību.

Piemērs: Aprūpes darbinieks atstāj bez uzraudzības iemītnieku, kuram ir kritiena risks, un viņš izkrīt no gultas. Šeit varētu pastāvēt atlīdzības prasība par miesas bojājumiem, ja uzraudzības pienākums ir pārkāpts.

Turklāt ir nepieciešama vainas pastāvēšana. Tiek atšķirts nodoms un neuzmanība. Neuzmanība ir tad, kad kāds neievēro nepieciešamo rūpību.

Attiecībā uz atbildību izšķirošs ir cēlonības pierādījums. Jāpierāda, ka aprūpes darba izdarītā kļūda ir radītā kaitējuma cēlonis. Ja šī pierādījuma trūkst, atbildība parasti tiek izslēgta.

Atlīdzība attiecas gan uz materiālo, gan uz nemateriālo kaitējumu. Materiālie zaudējumi var būt, piemēram, ārstniecības izdevumi vai ienākumu zudumi. Nemateriālie kaitējumi parasti ietver sāpju atlīdzības prasības. Sāpju atlīdzības apmērs ir atkarīgs no piedzīvoto sāpju apjoma un individuālajiem lietas apstākļiem.

Visbeidzot, jāņem vērā, ka iestādes un darba devēji ir atbildīgi par savu darbinieku aprūpes kļūdām tā saucamās „palīgdarbības atbildības” ietvaros (saskaņā ar § 278 BGB). Tas nozīmē, ka iestādes uzturētājs var būt atbildīgs pat par aprūpes darbinieka nolaidību. Aprūpes darbiniekiem tādēļ savās un darba devēju interesēs vajadzētu vienmēr rūpīgi strādāt..

3.2 Kriminālatbildība

Strafrechtliche Haftung in der Altenpflege

Kriminālatbildība aprūpē gados vecākiem cilvēkiem iestājas tad, kad aprūpētāja rīcība atbilst krimināli sodāma nozieguma sastāvam. Svarīgi krimināltiesību aspekti ietver nolaidību, miesas bojājumus un nonāvēšanu, nepildot pienākumu.

Atšķirībā no civiltiesiskās atbildības, kriminālatbildība ir vērsta uz netaisnības atlīdzināšanu un nākotnes pārkāpumu atturēšanu. Šeit uzmanība tiek pievērsta individuālai aprūpētāja vainai.

Nolaidība bieži ir izšķirošs kritērijs kriminālprocesos. Aprūpētājs rīkojas nolaidīgi, ja viņš ignorē nepieciešamo rūpību un tādējādi neapzināti izraisa iemītnieka nāvi vai veselības kaitējumu. Tipisks piemērs ir drošības noteikumu neievērošana, kas izraisa nelaimes gadījumu.

Miesas bojājums var iestāties, kad aprūpētājs ar aktīvu rīcību vai bezdarbību ietekmē iemītnieka fizisko integritāti. Tas ietver arī kļūdainu medikamentu izsniegšanu, kas izraisa veselības kaitējumu.

Īpaši smags ir nonāvēšana, nepildot pienākumu. Šeit likums prasa, lai aprūpēji noteiktās situācijās rīkotos, lai aizsargātu iemītnieka dzīvību. Ja tas netiek darīts bez attaisnojoša iemesla, tas var tikt uzskatīts par nonāvēšanu, nepildot pienākumu. Izšķiroši ir tas, ka pastāv garantētāja statuss, t.i., aprūpētājam ir juridisks pienākums rīkoties.

Aprūpētājiem ir jāapzinās sava atbildība un iespējamās krimināltiesību sekas. Rūpības pienākuma pārkāpums var ne tikai palielināt personīgo sodu, bet arī kaitēt visas aprūpes iestādes reputācijai. Kriminālprocesi var novest pie naudassodiem, brīvības atņemšanas sodiem vai profesionālām sekām. Iemītnieku aizsardzības un savas juridiskās drošības interesēs aprūpētājiem vienmēr jādarbojas uzmanīgi un atbildīgi.

3.3 Darba tiesiskā atbildība

Darba tiesiskā atbildība veco ļaužu aprūpē

Darba tiesiskā atbildība veco ļaužu aprūpē attiecas uz darba līgumā noteikto pienākumu pārkāpšanu un var ietvert disciplinārus pasākumus, piemēram, brīdinājumu vai atlaišanu. Brīdinājums ir darba devēja norādījums uz nepareizu rīcību, kas vienlaikus ir arī aicinājums mainīt uzvedību. Tas bieži vien ir priekšnoteikums uzvedības dēļ izteiktai atlaišanai. Piemēri uz rīcību, kas ir brīdinājuma vērtā, ir atkārtota nepunktualitāte, iekšējo noteikumu ignorēšana vai rūpīgas dokumentācijas nepildīšana.

Parastā atlaišana var tikt izteikta, ja darba attiecības nevar turpināt personīgu, uzvedības vai uzņēmuma iemeslu dēļ. Uzvedības dēļ izteiktai atlaišanai principā nepieciešams iepriekšējs brīdinājums, un tā notiek, kad darbinieks atkārtoti neievēro savus pienākumus, piemēram, nepareizi rīkojoties ar iedzīvotājiem vai kolēģiem. Ja ir īpaši smags pārkāpums, var notikt arī tūlītēja atlaišana. Nosacījumi tam ir svarīga iemesla esamība, kas padara darba attiecību turpināšanu darba devējam nepieņemamu. Šāds iemesls varētu būt, piemēram, zādzība no medikamentiem.

Aprūpētājiem vajadzētu vienmēr ievērot darba līgumā noteiktos uzdevumus un uzvedības normas, lai izvairītos no negatīvām darba tiesiskām sekām. Darba devējiem ir pienākums nodrošināt pienācīgu aprūpētāju apmācību un iepazīstināšanu ar darbu, lai minimizētu atbildības riskus. Tas ietver regulāru apmācību par juridiskajām prasībām un iekšējiem norādījumiem.

7 Tā ir tikai priekšskatījums

Pilnīga grāmata ir pieejama vietnē <https://www.altenpflege.de> reģistrētiem lietotājiem. Reģistrācija un arī lietošana ir bez maksas. Tie, kas nevēlas reģistrēties, var pārskaitīt 2. lapā norādīto summu, izmantojot Paypal, uz buchhaltung@factsoft.de, norādot gan grāmatas nosaukumu, gan e-pasta adresi. Tad viņi saņems PDF failu pa e-pastu.

Papildus bezmaksas piekļuvei īsajām mācību grāmatām reģistrācija vietnē [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) ļauj tieši pieteikties darbam. Un arī pašiem ievietot bezmaksas darba sludinājumu. Kļūstiet arī jūs par [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) kopienas dalībnieku